

De imker en zijn wichelroede

Jan J. Speelziek

Aangezien er een nauwe relatie bestaat tussen wichelroedelopers en aardstralen volgt hier ter introductie een korte omschrijving van laatstgenoemd fenomeen. Aardstralen of wel 'geopatische zones' worden behalve door wateraders ook veroorzaakt door elektromagnetische velden, meer bekend als het globale en diagonale netwerk, ofwel het Hartmann- en Currynet. Twee- en drievoudige negatief gepoolde kruisingen van deze netlijnen veroorzaken eveneens stoorzones. Dit betreft een meer complexe materie, die o.m. bij de *Forschungs-Gesellschaft in Waldbrunn (BRD)* tijdens een cursus inzake het werken met pendel en wichelroede, wordt behandeld. Een dergelijke cursus kan thans ook in ons land worden gevolgd, waartoe wordt verwezen naar de website (www.wichelroede.nl). Hierop wordt in dit artikel niet nader ingegaan.

Hoe maakt men een goede en doelmatige wichelroede? Voor zo'n roede, waar een beginner doorgaans snel succes mee boekt, kiest men een staafje lasdraad (bij voorkeur roestvrij materiaal) ter lengte van 1 meter en doorsnee van 2 mm, (géén 2.5 of 3 mm!), prijs ca. €0,25. We knippen dat vervolgens in twee stukken van 50 cm. Beide delen worden voorts op een lengte van 15 cm in een hoek van 90° omgebogen, zodat voor het overige deel nog 35 cm overblijft. De korte delen van 15 cm worden vervolgens in de linker en rechter vuist vastgehouden, zodanig dat beide delen van 35 cm recht vooruit wijzen. Dit materiaal is redelijk stabiel en in staat als een uiterst gevoelige 'antenne' te functioneren.

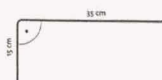
Wijze van vasthouden

De korte delen worden in de linker en rechter vuist vastgehouden, zodat beide lange delen, circa 20 cm van elkaar, parallel naar voren zijn gericht. De voorste punten een paar mm lager houden dan ter hoogte van de pols. De bovenarmen hangen daarbij losjes ontspannen naar beneden, waarbij de onderarmen een hoek innemen van 90°. Ter wille van het absoluut onbelemmerd functioneren der roeden kan men de korte einden desgewenst in een exact passend buisje van ±15 cm plaatsen en aldus vasthouden. Het is vervolgens de kunst om beide roeden zodanig op de aangegeven wijze vast te houden, dat onder invloed van onbekende krachten, de mogelijkheid wordt

geboden dat de lange delen van 35 cm zich horizontaal kunnen bewegen. Hieronder wordt verstaan dat deze naar binnen kunnen bewegen en aldus een kruispositie innemen of wel naar buiten uit elkaar gaan. Lukt dat niet direct, dan zijn enige oefeningen nodig. Een goede methode is het om het één en ander in alle rust, bijvoorbeeld tijdens een wandeling, alleen uit te proberen. *De praktijk heeft aangetoond dat vrijwel iedereen met deze 'allemansroede' succesvol overweg kan.*

Betekenis van deze bewegingen

De spontane aanduiding van een kruisbeweging wordt aangemerkt als 'ja' of wel als een bevestiging. Het naar buiten uitslaan daarentegen als 'neen' of een ontkenning. Geen beweging: geen reactie c.q. antwoord. Aangezien, zoals wordt aangenomen, onbekende krachten hierbij een rol spelen, vraagt de roedeloper zichzelf met nadruk af: 'graag zou ik een positieve reactie (ja-antwoord) ontvangen als ik mij op

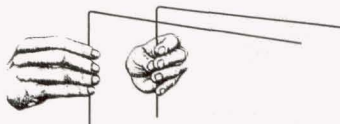
De roeden, samengesteld uit een lasdraad, worden in een rechte hoek gebogen.

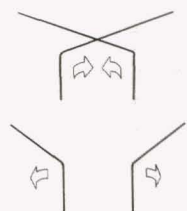
De handen worden losjes tot vuisten gesloten, de roeden moeten 'als in een buisje' in de handen liggen en zich vrij kunnen bewegen.

Men kan met de duimen een lichte druk op de greep uitoefenen, om aldus de roeden te stabiliseren. Ze mogen echter niet in hun beweging worden geblokkeerd.

Met deze uiterst fijngevoelige greep worden de roeden met de vingertoppen vastgehouden.

Het kruisen van de roeden betekent "Ja", het naar buiten uitwijken "Neen".

een stoorzone (bijvoorbeeld een kruising van aardstralen) bevindt'. In voorkomend geval reageert de roede door middel van het aannemen van de kruispositie. Er is een soort erecode, die aangeeft, dat alle vragen in dit verband passend en op verantwoorde wijze moeten worden gesteld. Het stellen van misplaatste vragen dient te worden nagelaten. Hierbij zij nog opgemerkt, dat menige begaafde wichelroedeloper tevens magnetiseur en helderziende is!

Praktische oefeningen

Regenwater, dat in de bodem wegsijpelt vormt op een gegeven moment een klein stroompje, dat zijn weg zoekt naar lager gelegen delen. Het is bekend dat water ten gevolge van weerstand en wrijving daardoor zoveel energie verzamelt dat er een sterke uitstraling plaatsvindt. Deze energieontwikkeling kan zelfs zodanig zijn, dat het water op een gegeven moment weer naar boven komt, zoals dat bij bronnen en sprengkoppen op de Veluwe het geval is. Zulke waterstroompjes worden in de radiësthesie wateraders genoemd, die in hun algemeenheid als stoorzones worden aangemerkt. Op de vraag: 'bevind ik mij hier boven een waterader of wel een andere stoorzone?' kunnen deze onderaardse zones eenvoudig worden aangetoond. Op een bruggetje boven een waterstroompje kan dat desgevraagd eveneens op simpele wijze worden beproefd.

Bij een poging te onderzoeken waar het water via de waterleiding ons huis binnenkomt, levert dat vrijwel altijd succes op. Evenzo kan dat uitgetest worden door een tuinslang op een zodanig wijze ergens te laten uitmonden, dat zulks niet zichtbaar is. Vraag een huisgenoot de kraan open of dicht te draaien. Loopt men tijdens deze handeling met de roede over de slang heen, dan is de uitslag 'ja' als het water stroomt, terwijl bij stilstand van het water geen reactie plaatsvindt.

Treffen we tijdens een wandeling temidden van een rij bomen één boom aan, die we, afgaande op zijn uiterlijk, als vermoedelijk ziek aanmerken of wel één die volledig scheef is gegroeid, dan stellen we, er dichtbij staande, de vraag, 'staat deze boom op een stoorzone?'; waarop de roede in bevestigend geval positief reageert. Hetzelfde geldt vaak ook voor opvallend kale en slechte plekken in een grasgazon.

Zo kan een imker met zijn roede boven een bijenkast de vraag stellen 'is dit bijenvolk moergoed?' (is er een koning aanwezig?). Aldus is het een kleine moeite om na te gaan of alle bijenvolken goed functioneren. Persoonlijk ervaren dat dat werkt.

Koloniale insecten zijn straalzoekers

We kunnen dat op eenvoudige wijze verifiëren door op de aangegeven wijze een onderzoek in te stellen boven een concentratie van mieren; zo ook op de plek waar een wesp of hommelnest zit of heeft gezeten, alsook de plaats waar een bijenzwerm zich zet of werd aangetroffen. Genoemde insectengroepen functioneren namelijk van nature beter op zo'n stoorzone dan elders. Ook de termietenheuvels in Zuid-Afrika bevinden zich op zulke stoorzones. Slimme imkers plaatsen hun bijen dan ook tijdens de dracht, met name op de heide, bij voorkeur op dergelijke zones. Dat verschaft een betere broedontwikkeling en een grotere dracht! Honingbijen komen van oorsprong uit tropische en subtropische gebieden. Omdat ze in ons klimaat als *gedomesticeerde insecten* moeten overwinteren, dienen ze tijdens die periode bij voorkeur *niet* op een stoorzone te verblijven! Helaas zijn er maar weinig imkers die daarvan weet hebben.

Mensen en nagenoeg alle zoogdieren zijn daarentegen straalvluchters! In dit geval vormen genoemde zones vaak aanleiding tot gezondheidsklachten, met name op slaap- en werkplekken. Mijd derhalve plaatsen waarboven of onder in kolonieverband levende insecten zijn aangetroffen! Onze voorouders spraken destijds al van 'reumastralen'.

Uitstekende handleiding voor de liefhebber!

In de Duitstalige landen en Polen is het bovenstaande geen onbekende zaak. Daar tref je in imkerperiodieken af en toe publicaties aan over deze materie. Zo kwam in de januari-uitgave van de *Schweizerische Bienen-Zeitung* e.e.a. nog uitvoerig ter sprake. In Zwitserland verscheen in 2001 'Der richtige Platz' van Eva-Maria Tschopp en Eric Tschopp, een boek dat handelt over het opsporen en neutraliseren van aardstralen en electrosmog. Voorts wordt hierin exact aangegeven hoe e.e.a. met behulp van een pendel of wichelroede plaatsvindt. Dit boek wordt in het bijzonder aanbevolen voor *zelfscholing*. Met veel genoegen heb ik van de aldus verkregen informatie succesvol gebruik kunnen maken. Voor geïnteresseerden, met name imkers, is dit met recht een uniek boekwerk, verkrijgbaar via de boekhandel. De schrijvers vermelden, dat nagenoeg iedereen met succes kan leren omgaan met de pendel of wichelroede, hetgeen gestaafd wordt door eigen waarneming.

'Der richtige Platz', ISBN 3-85502-603-3, AT Verlag, Aarau, Bahnhofstrasse 39-43, CH-5001, prijs ca. € 20,-.